

31998R2533

L 318/8

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.11.1998

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2533/98
z dnia 23 listopada 1998 r.
dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając protokół (nr 3) w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem”), w szczególności jego art. 5.4,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) (1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (2),

uwzględniając opinię Komisji (3),

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 106 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz z art. 42 Statutu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5.1 Statutu zobowiązuje EBC do zbierania, z pomocą krajowych banków centralnych, od właściwych władz krajowych lub bezpośrednio od podmiotów gospodarczych, informacji statystycznych, które są konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (zwanego dalej „ESBC”); w celu ułatwienia realizacji tych zadań określonych w art. 105 Traktatu, w szczególności prowadzenia polityki pieniężnej, informacje statystyczne stosuje się przede wszystkim do sporządzania zbiorczych informacji statystycznych, dla których tożsamość poszczególnych podmiotów gospodarczych nie jest istotna, lecz które można także wykorzystywać na poziomie poszczególnych podmiotów gospodarczych; art. 5.2 Statutu zobowiązuje krajowe banki centralne do realizacji, w możliwym zakresie, zadań określonych w art. 5.1 Statutu; art. 5.4 Statutu zobowiązuje Radę do określenia osób fizycznych i prawnych podlegających wymogom sprawozdawczym, systemu poufności informacji oraz wydania odpowiednich przepisów wykonawczych; do celów określonych w art. 5.1 Statutu, krajowe banki centralne mogą współpracować z innymi właściwymi władzami, w tym krajowymi instytucjami statystycznymi oraz instytucjami regulacji rynku.

(2) W celu zapewnienia efektywności informacji statystycznych jako instrumentu służącego do realizacji zadań ESBC, definicje oraz procedury ich zbierania muszą być skonstruowane w sposób, który zapewni EBC możliwość i elastyczność bieżącego korzystania z wysokiej jakości informacji statystycznych odzwierciedlających zmieniające się warunki gospodarcze i finansowe oraz muszą uwzględniać obciążenia nakładane na podmioty składające sprawozdanie; czyniąc to, należy mieć na uwadze nie tylko realizację zadań ESCB oraz jego niezależność, lecz również utrzymanie obciążeń nakładanych na podmioty składające sprawozdanie na najniższym poziomie.

(3) Z tego względu należy zdefiniować bazową populację objętą sprawozdaniem w sensie kategorii jednostek gospodarczych oraz wykorzystywanych zastosowań statystycznych, do której ograniczają się uprawnienia statystyczne EBC i na podstawie której EBC ustala, korzystając ze swych uprawnień regulacyjnych, rzeczywistą populację objętą sprawozdaniem.

(4) Dla opracowania skonsolidowanego bilansu sektora pieniężnych instytucji finansowych uczestniczących Państw Członkowskich, którego zasadniczym celem jest dostarczenie EBC wszechstronnego obrazu statystycznego rozwoju sytuacji pieniężnej w uczestniczących Państwach Członkowskich, postrzeganych jako jeden obszar gospodarczy, niezbędna jest jednolita populacja objęta sprawozdaniem; do celów statystycznych EBC opracował i prowadzi listę pieniężnych instytucji finansowych opartą na wspólnej definicji tych instytucji.

(5) Zgodnie z wyżej wymienioną wspólną definicją do celów statystycznych, pieniężne instytucje finansowe obejmują instytucje kredytowe, zgodnie z ich definicją w prawie wspólnotowym, oraz wszystkie pozostałe instytucje finansowe o statusie rezydenta, których działalność polega na gromadzeniu depozytów i/lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż pieniężne instytucje finansowe oraz na udzielaniu, na własny rachunek (co najmniej w sensie ekonomicznym) pożyczki i/lub inwestowaniu w papiery wartościowe.

(6) Instytucje świadczące żyro pocztowe, które nie wypełniają wspólnej definicji pieniężnych instytucji finansowych do celów statystycznych, mogą mimo to podlegać wymogom sprawozdawczości statystycznej EBC w dziedzinie statystyki pieniężnej i bankowej oraz statystyki systemów

(1) Dz.U. C 246 z 6.8.1998, str. 12.

(2) Dz.U. C 328 z 26.10.1998.

(3) Opinia wydana dnia 8 października 1998 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- płatniczych, ponieważ w istotnym zakresie mogą otrzymywać depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów i podejmować działalność w dziedzinie systemów płatniczych.
- (7) W europejskim systemie rachunków krajowych i regionalnych 1995 ⁽¹⁾ (zwanym dalej „ESA 95”) termin pieniądze instytucje finansowe obejmuje podgrupy „bank centralny” oraz „inne pieniądze instytucje finansowe” i może być rozszerzony jedynie przez włączenie kategorii instytucji pochodzących z podgrupy „inni pośrednicy finansowi, z wyjątkiem spółek ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych”.
- (8) Statystyki w sprawie bilansu płatniczego, międzynarodowego stanowiska inwestycyjnego, papierów wartościowych, pieniądza elektronicznego i systemów płatniczych są niezbędne do tego, żeby umożliwić ESBC realizację jego zadań w niezależny sposób.
- (9) Użycie pojęć „osoby prawne i fizyczne” w art. 5.4 Statutu należy interpretować w sposób zgodny z praktykami Państw Członkowskich w dziedzinie statystyki pieniężnej i bankowej oraz statystyki bilansu płatniczego i dlatego obejmuje ono także podmioty, które zgodnie ze stosownymi przepisami krajowymi nie są ani osobami prawnymi, ani fizycznymi, lecz mimo to podlegają odpowiednim podgrupom ESA 95; z tego względu wymogi sprawozdawcze można nakładać na takie podmioty jak spółki cywilne, oddziały, przedsięwzięcia służące wspólnym inwestycjom w zbywalne papiery wartościowe (PWIZPW) oraz fundusze, które zgodnie ze stosownymi przepisami nie posiadają statusu osoby prawnej; w przypadkach tych obowiązek sprawozdawczy nakłada się na osoby, które zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi reprezentują prawnie dane podmiotów.
- (10) Sporządzane do celów statystycznych bilanse instytucji wymienionych w art. 19.1 Statutu można wykorzystywać również do obliczania rezerw minimalnych, do utrzymywania których instytucje te mogą być zobowiązane.
- (11) W celu uzyskania spójnych, wysokiej jakości informacji statystycznych, zadaniem Rady Prezesów EBC jest dokonanie podziału zadań między EBC i krajowymi bankami centralnymi dotyczących zbierania i weryfikacji informacji statystycznych oraz ich egzekwowania z uwzględnieniem zasady przewidzianej w art. 5.2 Statutu, a także zadań, które przejmą władze krajowe w granicach swych kompetencji w celach uzyskania spójnych, wysokiej jakości informacji statystycznych.
- (12) Ze względu na istniejące ograniczenia dotyczące systemów zbierania informacji, dla efektywności pod względem kosztów w pierwszych latach funkcjonowania strefy jednej waluty może być niezbędne, aby wymogi EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej były spełniane przy zastosowaniu procedur przejściowych; może to w szczególności oznaczać, że w przypadku rachunku finansowego obejmującego bilans płatniczy, dane w sprawie stanowisk lub transakcji transgranicznych uczestniczących Państw Członkowskich, postrzeganych jako jeden obszar gospodarczy, w pierwszych latach funkcjonowania strefy jednej waluty można zestawiać przy wykorzystaniu wszystkich stanowisk lub transakcji między rezydentami uczestniczącego Państwa Członkowskiego i rezydentami innych krajów.
- (13) Ograniczenia i warunki, z zachowaniem których EBC jest upoważniony do nakładania sankcji na przedsiębiorstwa niewypełniające obowiązków przewidzianych w rozporządzeniach i decyzjach EBC, zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącym uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji ⁽²⁾ zgodnie z art. 34.3 Statutu; w przypadku niezgodności przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia z niniejszym rozporządzeniem, umożliwiające EBC nakładanie sankcji, obowiązują przepisy niniejszego rozporządzenia; sankcje obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie naruszają możliwości ustanawiania przez ESBC właściwych przepisów wykonawczych dotyczących jego relacji z partnerami, w tym możliwości częściowego lub pełnego wyłączenia podmiotu składającego sprawozdanie z operacji z zakresu polityki pieniężnej w przypadku poważnego naruszenia wymogów dotyczących składania sprawozdawczości statystycznej.
- (14) Rozporządzenia wydawane przez EBC na mocy art. 34.1 Statutu nie przyznają żadnych uprawnień ani nie nakładają żadnych obowiązków na nieuczestniczące Państwa Członkowskie.
- (15) Dania, powołując się na ust. 1 protokołu (nr 12) w sprawie niektórych przepisów dotyczących Danii, podała do wiadomości, w kontekście decyzji edynburskiej z dnia 12 grudnia 1992 r., że nie będzie uczestniczyła w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej; z tego względu, zgodnie z ust. 2 wyżej wymienionego protokołu, do Danii będą się stosowały wszystkie artykuły i przepisy Traktatu oraz Statutu dotyczące derogacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 4.

- (16) Na mocy ust. 8 protokołu (nr 11) w sprawie niektórych przepisów dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, art. 34 Statutu nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa, chyba że będzie uczestniczyło w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej.
- (17) Chociaż uznaje się, że informacje statystyczne potrzebne do spełnienia wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej nie są takie same w przypadku uczestniczących i nieuczestniczących Państw Członkowskich, art. 5 statutu stosuje się zarówno do uczestniczących jak i nieuczestniczących Państw Członkowskich; fakt ten, wraz z art. 5 Traktatu, nakłada obowiązek zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków, jakie Państwa Członkowskie uznają za właściwe, w celu zbierania informacji statystycznych potrzebnych do spełnienia wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej oraz przygotowania się na czas w dziedzinie statystyki, żeby stały się uczestniczącymi Państwami Członkowskimi.
- (18) W celu zdobycia i utrzymania zaufania podmiotów składających sprawozdanie, poufne informacje statystyczne, które EBC i krajowe banki centralne uzyskują dla realizacji zadań ESBC, muszą być chronione; po przyjęciu niniejszego rozporządzenia ustanie powód powoływania się na przepisy o poufności informacji jako uniemożliwiających wymianę poufnych informacji statystycznych dotyczących zadań realizowanych przez ESBC, z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾.
- (19) Artykuł 38.1 Statutu określa, że członkowie organów kierowniczych i pracownicy EBC oraz krajowych banków centralnych będą zobowiązani, nawet po ustaniu ich obowiązków zawodowych, do nieujawniania informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, a art. 38.2 Statutu określa, że osoby mające dostęp do danych objętych legislacją wspólnotową nakładającą obowiązek zachowania tajemnicy będą podlegały temu prawodawstwu.
- (20) Z zastrzeżeniem połączonych przepisów art. 12 i 18 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, wszelkie naruszenie zasad obowiązujących pracowników EBC, popełnione świadomie lub w wyniku zaniedbania, naraża ich na sankcje dyscyplinarne oraz, jeśli właściwe, na kary sądowe za złamanie tajemnicy zawodowej.
- (21) Możliwe zastosowanie informacji statystycznych do realizacji zadań wykonywanych przez ESBC zgodnie z art. 105 Traktatu, przy jednoczesnej redukcji ogólnych obciążeń sprawozdawczych, oznacza, że system poufności informacji określony w niniejszym rozporządzeniu musi w pewnym stopniu różnić się od ogólnych zasad Wspólnoty i międzynarodowych dotyczących poufności informacji statystycznych, w szczególności przepisów dotyczących poufności informacji statystycznych zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) Nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty ⁽²⁾; z zastrzeżeniem niniejszego punktu, EBC uwzględni zasady leżące u podstaw statystyk Wspólnoty określone w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 322/97.
- (22) System poufności informacji określony w niniejszym rozporządzeniu stosuje się wyłącznie do poufnych informacji statystycznych przekazywanych do EBC w celu realizacji zadań ESBC i nie wpływa na szczególne krajowe lub wspólnotowe przepisy dotyczące przekazywania do EBC innych rodzajów informacji; zasady dotyczące poufności informacji statystycznych, stosowane przez krajowe instytucje statystyczne i Komisję wobec informacji statystycznych zbieranych przez te instytucje we własnym imieniu, muszą być przestrzegane.
- (23) Do celów art. 5.1 Statutu, EBC jest zobowiązany do współpracy w dziedzinie statystyki z instytucjami lub organami wspólnotowymi oraz z kompetentnymi władzami Państw Członkowskich lub państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi; EBC i Komisja ustanowią odpowiednie formy współpracy w dziedzinie statystyki w celu realizacji swych zadań w najbardziej skuteczny sposób, podejmując jednocześnie próbę zminimalizowania obciążenia podmiotów składających sprawozdanie.
- (24) ESBC i EBC powierzono zadanie przygotowania wymogów w zakresie sprawozdawczości statystycznej dla strefy euro, w celu umożliwienia im prowadzenia pełnej działalności w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej (zwanym dalej „trzecim etapem”); przygotowanie na czas w dziedzinie statystyki ma podstawowe znaczenie dla umożliwienia ESBC realizacji powierzonych mu zadań w trzecim etapie; podstawowym elementem tego przygotowania jest przyjęcie, przed trzecim etapem, rozporządzeń statystycznych EBC; w ciągu 1998 r. należy

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1.

poinformować uczestników rynku o szczegółowych przepisach, których przyjęcie EBC może uznać za konieczne w związku z wprowadzeniem wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej; z tego względu konieczne jest wyposażenie EBC, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w uprawnienia regulacyjne.

6) „pieniądz elektroniczny” oznacza elektroniczny zasób wartości pieniężnych w urządzeniu technicznym, w tym z góry opłaconych kartach, który może być szeroko wykorzystywany do dokonywania płatności na rzecz podmiotów innych niż emitent bez konieczności angażowania w transakcję rachunków bankowych, lecz funkcjonujący jednocześnie jako z góry opłacony instrument na okaziciela.

Artykuł 2

(25) Przepisy niniejszego rozporządzenia można skutecznie stosować tylko wtedy, gdy uczestniczące Państwa Członkowskie w całości przyjmą niezbędne środki w celu zapewnienia tego, że ich władze mają uprawnienia umożliwiające pomoc i pełną współpracę z EBC w weryfikacji i obowiązkowym zbieraniu informacji statystycznych, zgodnie z art. 5 Traktatu,

Bazowa populacja objęta sprawozdaniem

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „wymogi EBC dotyczące sprawozdawczości statystycznej” oznacza informacje statystyczne, które podmioty składające sprawozdanie zobowiązane są dostarczyć i które są konieczne do realizacji zadań ESBC;
- 2) „podmioty składające sprawozdanie” oznacza osoby prawne i fizyczne oraz podmioty określone w art. 2 ust. 3, podlegające wymogom EBC dotyczącym sprawozdawczości statystycznej;
- 3) „uczestniczące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które przyjęło jedną walutę zgodnie z Traktatem;
- 4) „rezydent” i „będący rezydentem” oznacza posiadanie centrum interesów gospodarczych w gospodarczym terytorium kraju, zgodnie z załącznikiem A; w tym kontekście „stanowiska transgraniczne” i „transakcje transgraniczne” oznaczają odpowiednio stanowiska i transakcje, których przedmiotem są aktywa i/lub pasywa rezydentów uczestniczących Państw Członkowskich postrzeganych jako jeden obszar gospodarczy, z rezydentami nieuczestniczących Państw Członkowskich i/lub rezydentami państw trzecich;
- 5) „międzynarodowe stanowisko inwestycyjne” oznacza bilans zapasów finansowych aktywów i pasywów transgranicznych;

1. Do celów realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej, EBC, wspomagany przez krajowe banki centralne zgodnie z art. 5.2 Statutu, ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań ESBC.

2. Bazowa populacja objęta sprawozdaniem obejmuje następujące podmioty składające sprawozdanie:

- a) osoby prawne i fizyczne zaliczone do podgrup „bank centralny”, „inne pieniężne instytucje finansowe” oraz „inni pośrednicy finansowi, z wyjątkiem spółek ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych”, opisanych w załączniku B i będące rezydentami w Państwie Członkowskim, w zakresie koniecznym do realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej w dziedzinie statystyki pieniężnej i bankowej oraz statystyki bilansu płatniczego;
- b) instytucje świadczące żyro pocztowe, w zakresie niezbędnym do realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej w dziedzinie statystyki pieniężnej i bankowej oraz statystyki bilansu płatniczego;
- c) osoby prawne i fizyczne będące rezydentami w Państwie Członkowskim, w zakresie, w jakim zajmują stanowiska transgraniczne lub dokonują transakcji transgranicznych i w jakim informacje statystyczne dotyczące takich stanowisk lub transakcji są konieczne do realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej w dziedzinie statystyki bilansu płatniczego lub międzynarodowego stanowiska inwestycyjnego;
- d) osoby prawne i fizyczne będące rezydentami w Państwie Członkowskim, w zakresie w jakim informacje statystyczne dotyczące emitowanych przez nie papierów wartościowych lub pieniądza elektronicznego, są konieczne do realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej.

3. Każdy podmiot, który w innym przypadku objęty byłby definicją, określoną w ust. 2, lecz który zgodnie z prawem kraju, w którym jest rezydentem, nie jest ani osobą prawną ani zbiorem osób fizycznych, o ile może być jednocześnie podmiotem praw i obowiązków jest podmiotem składającym sprawozdania. Obowiązek sprawozdawczy, któremu podlega ten podmiot, będzie wypełniany przez osoby upoważnione do jego reprezentacji prawnej.

Jeżeli osoba prawna, zbiór osób fizycznych lub podmiot, określony w akapicie pierwszym, ma oddział znajdujący się w innym kraju, to oddział ten jest podmiotem składającym sprawozdania w swym własnym imieniu, bez względu na to, gdzie znajduje się główna siedziba, o ile oddział spełnia warunki, określone w ust. 2, z wyjątkiem potrzeby posiadania odrębnej osobowości prawnej. Każda liczba oddziałów utworzonych w tym samym Państwie Członkowskim, jeśli należą do tej samej podgrupy gospodarki, będzie traktowana jako jeden oddział. Obowiązek sprawozdawczy, któremu podlega oddział, będzie wypełniany przez osoby upoważnione do jego reprezentacji prawnej.

Artykuł 3

Wyjaśnienia do definicji wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej

EBC, określając i nakładając wymogi dotyczące sprawozdawczości statystycznej, ustali rzeczywistą populację objętą sprawozdaniem w granicach bazowej populacji objętej sprawozdaniem, określonej w art. 2. EBC. Bez uszczerbku dla wypełnienia wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej EBC:

- a) będzie minimalizował wiążące się z nimi obciążenie sprawozdawcze, między innymi przez wykorzystanie, w możliwym stopniu, istniejących danych statystycznych;
- b) będzie uwzględnił wspólnotowe i międzynarodowe standardy statystyczne;
- c) może całkowicie lub częściowo wyłączyć określone kategorie podmiotów składających sprawozdania z wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej.

Artykuł 4

Obowiązki Państw Członkowskich

W celu zapewnienia realizacji obowiązków wynikających z art. 5 Statutu, Państwa Członkowskie wprowadzą odpowiednią organizację w dziedzinie statystyki oraz będą w pełni współpracowały z ESBC.

Artykuł 5

Uprawnienia regulacyjne EBC

1. EBC może przyjąć rozporządzenia dotyczące określania i nakładania wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej na rzeczywisty zbiór sprawozdawczy uczestniczących Państw Członkowskich.

2. W celu zagwarantowania spójności koniecznej do zestawiania danych statystycznych spełniających odpowiednie wymogi informacyjne EBC i Komisji, EBC będzie się konsultował z Komisją w sprawie projektów rozporządzeń w sytuacji kiedy istnieją związki z obowiązkami statystycznymi nałożonymi przez Komisję. Komitet ds. statystyki w dziedzinie monetarnej, finansowej oraz bilansu płatniczego będzie uczestniczył, w granicach swych kompetencji, w procesie współpracy między Komisją i EBC.

Artykuł 6

Prawo do weryfikacji i obowiązkowego zbierania informacji statystycznych

1. Jeśli podmiot składający sprawozdanie, będący rezydentem w uczestniczącym Państwie Członkowskim, podejrzewa się o naruszenie wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC, wymienionej w art. 7 ust. 2, EBC i zgodnie z art. 5.2 Statutu, krajowy bank centralny danego uczestniczącego Państwa Członkowskiego będą miały prawo do weryfikacji dokładności i jakości informacji statystycznych oraz do ich obowiązkowego zbierania. Jednakże gdy dane informacje statystyczne są konieczne do wykazania zgodności z wymaganiami dotyczącymi rezerw minimalnych, weryfikacja powinna być przeprowadzona zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2531/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego stosowania rezerw minimalnych przez Europejski Bank Centralny (¹). Prawo do weryfikacji informacji statystycznych lub ich obowiązkowego zbierania będzie obejmowało uprawnienie do:

- a) wymagania przedłożenia dokumentów;
- b) zbadania ksiąg i zapisów podmiotów składających sprawozdanie;
- c) uzyskiwania kopii lub wyciągów z takich ksiąg lub zapisów; i
- d) uzyskiwania wyjaśnień w formie pisemnej lub ustnej.

(¹) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 1.

2. EBC lub kompetentny krajowy bank centralny zawiadamia podmiot składający sprawozdanie w formie pisemnej o decyzji w sprawie weryfikacji informacji statystycznych lub ich zbierania w trybie obowiązkowym, określając limit czasowy dla uzyskania zgodności z żądaniem weryfikacji, sankcjach stosowanych w przypadku nieprzestrzegania wymogów oraz prawie do ponownej kontroli. EBC i dany krajowy bank centralny informują się nawzajem o takich żądaniach weryfikacji.

3. W zakresie weryfikacji i obowiązkowego zbierania informacji statystycznych przestrzegane będą procedury krajowe. Jeśli stwierdzi się, że podmiot składający sprawozdanie naruszył wymogi dotyczących sprawozdawczości statystycznej, koszty postępowania poniesie dany podmiot składający sprawozdanie.

4. EBC może przyjąć rozporządzenia określające warunki, na których można realizować prawo do weryfikacji lub obowiązkowego zbierania informacji statystycznych.

5. W granicach swych kompetencji władze krajowe uczestniczących Państw Członkowskich udzielą EBC i krajowym bankom centralnym koniecznej pomocy w realizacji uprawnień przewidzianych w niniejszym artykule.

6. Jeśli podmiot składający sprawozdanie sprzeciwia się lub przeszkadza w procesie weryfikacji lub obowiązkowemu zbieraniu wymaganych informacji statystycznych, w celu realizacji uprawnień, wymienionych w ust. 1, uczestniczące Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajdują się lokale podmiotu składającego sprawozdanie, jest zobowiązane zapewnić konieczną pomoc, w tym dostęp do lokali podmiotu składającego sprawozdanie EBC lub krajowemu bankowi centralnemu.

Artykuł 7

Nałożenie sankcji

1. EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji określonych w niniejszym art. na podmioty składające sprawozdanie podlegające wymaganiom sprawozdawczym i będące rezydentami w uczestniczącym Państwie Członkowskim, które nie wypełniają obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z rozporządzeń albo decyzji EBC określających i nakładających wymagania EBC dotyczące sprawozdawczości statystycznej.

2. Obowiązek przekazywania niektórych informacji statystycznych do EBC lub do krajowych banków centralnych uważa się za naruszony, jeśli:

a) EBC lub krajowy bank centralny nie otrzyma żadnych informacji statystycznych przed upływem ustalonego nieprzekraczalnego terminu; lub

b) informacje statystyczne są nieprawidłowe, niekompletne lub przedstawione w formie niezgodnej z wymogami.

3. Obowiązek umożliwienia EBC i krajowym bankom centralnym weryfikacji dokładności i jakości informacji statystycznych przedstawianych przez podmioty składające sprawozdanie do EBC lub krajowego banku centralnego uznaje się za naruszony w każdym przypadku, gdy podmiot składający sprawozdanie przeszkadza w tym działaniu. Takie zachowanie obejmuje przypadki usuwania dokumentów i uniemożliwiania EBC lub krajowemu bankowi centralnemu fizycznego dostępu do nich, który jest im konieczny do realizacji zadania weryfikacji lub obowiązkowego zbierania informacji, lecz nie ogranicza się do tych przypadków.

4. EBC może nakładać na podmioty składające sprawozdanie następujące sankcje:

a) karę pieniężną nieprzekraczającą kwoty 10 000 EUR dziennie z łączną grzywną nieprzekraczającą kwoty 100 000 EUR w przypadku naruszenia, określonej w ust. 2 lit. a);

b) grzywnę nieprzekraczającą kwoty 200 000 EUR w przypadku naruszenia, określonej w ust. 2 lit. b);

c) grzywnę nieprzekraczającą kwoty 200 000 EUR w przypadku naruszenia, określonej w ust. 3.

5. Sankcje wymienione w ust. 4 będą miały charakter dodatkowy w stosunku do obowiązku pokrycia kosztów postępowania dotyczącego weryfikacji i obowiązkowego zbierania informacji, określonych w art. 6 ust. 3 przez podmiot składający sprawozdanie.

6. Realizując uprawnienia przewidziane w niniejszym artykule, EBC działa w poszanowaniu zasad i procedur określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2532/98.

Artykuł 8

System poufności

1. W zakresie niniejszego rozporządzenia oraz do celów systemu poufności obejmujących informacje statystyczne, co jest konieczne do realizacji zadań ESBC, informacje statystyczne będą miały charakter poufny w wypadku, gdy umożliwiają identyfikację podmiotów składających sprawozdanie lub jakiejkolwiek innej osoby prawnej, osoby fizycznej, podmiotu lub oddziału, bądź to bezpośrednio przez nazwę, adres lub na podstawie urzędowo przypisanego kodu identyfikacyjnego bądź to w sposób pośredni, czyli drogą dedukcji, tym samym ujawniając indywidualne dane. W celu ustalenia, czy podmiot składający sprawozdanie lub jakakolwiek inna osoba prawna, osoba fizyczna, podmiot lub

oddział może być zidentyfikowany, należy wziąć pod uwagę wszystkie środki, jakie w uzasadniony sposób może wykorzystywać strona trzecia w celu identyfikacji wymienionego podmiotu składającego sprawozdanie lub innej osoby prawnej, osoby fizycznej, podmiotu lub oddziału. Informacje statystyczne pochodzące ze źródeł, które zgodnie z prawem krajowym są publicznie dostępne, nie są poufne.

2. Przekazywanie poufnych informacji statystycznych z krajowych banków centralnych do EBC odbywa się w zakresie i na poziomie szczególności koniecznym do wykonania zadań realizowanych przez ESBC, opisanych w art. 105 Traktatu.

3. Podmioty składające sprawozdanie są informowane o statystycznym oraz innym, administracyjnym wykorzystaniu dostarczanych przez nie informacji statystycznych. Podmioty składające sprawozdanie mają prawo uzyskiwania informacji na podstawie prawnej przekazywania informacji oraz przyjętych środków ochronnych.

4. EBC wykorzystuje przekazywane mu poufne informacje statystyczne wyłącznie w celu realizacji zadań ESBC, z wyjątkiem:

- a) wypadku, kiedy podmiot składający sprawozdanie lub inna osoba prawna, osoba fizyczna, podmiot lub oddział, który może być zidentyfikowany, wyraził zgodę na wykorzystanie tych informacji statystycznych do innych celów; lub
- b) opracowywania szczególnych statystyk Wspólnoty, w następstwie porozumienia między Komisją i EBC zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 322/97; lub
- c) przyznawania naukowym instytucjom badawczym dostępu do poufnych informacji statystycznych niepozwalających na bezpośrednią identyfikację, bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego i za uprzednią wyraźną zgodą władz krajowych, które dostarczyły informacji.

5. Krajowe banki centralne wykorzystują poufne informacje statystyczne zebrane w celu realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej wyłącznie do realizacji zadań ESBC, z wyjątkiem:

- a) wypadków, kiedy podmiot składający sprawozdanie lub inna osoba prawna, osoba fizyczna, podmiot lub oddział, który może być zidentyfikowany, udzielił wyraźnej zgody na wykorzystanie tych informacji statystycznych do innych celów; lub
- b) wypadków, kiedy informacje te, w następstwie porozumienia między krajowymi władzami statystycznymi i krajowym bankiem centralnym, wykorzystywane są dla celów statystycznych na poziomie krajowym lub w celu opracowywania danych statystycznych Wspólnoty zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 322/97; lub

c) wypadków, kiedy informacje te są wykorzystywane w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego lub do realizacji, zgodnie z art. 14 ust. 4 Statutu, funkcji innych niż te określone w Statucie; lub

d) przyznawania naukowym instytucjom badawczym dostępu do poufnych informacji statystycznych, które nie pozwalają na bezpośrednią identyfikację.

6. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w wykorzystywaniu poufnych informacji statystycznych zbieranych do celów innych niż poszanowanie obowiązków sprawozdawczości statystycznej BCE, lub dodatkowe spełnienie wymogów EBC, w realizacji tych celów.

7. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie do zbierania i przekazywania poufnych informacji statystycznych w celu realizacji wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej. Nie ma on wpływu na szczególne przepisy krajowe lub wspólnotowe dotyczące przekazywania EBC innych rodzajów informacji.

8. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla dyrektywy 95/46/WE.

W przypadku danych zbieranych przez krajowe instytucje statystyczne i Komisję, które są przekazywane następnie do EBC, niniejsze rozporządzenie w zakresie poufności statystycznej stosuje się bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 322/97.

9. W celu zapewnienia ochrony poufnych informacji statystycznych, EBC i krajowe banki centralne podejmą wszelkie konieczne środki wykonawcze, administracyjne, techniczne i organizacyjne. EBC określi wspólne zasady i minimalne standardy zapobiegające bezprawnemu ujawnianiu informacji oraz ich nieautoryzowanemu wykorzystaniu. Środki ochronne będą stosowane do wszystkich poufnych informacji statystycznych, określonych w ust. 1.

10. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie środki konieczne do zapewnienia ochrony poufnych informacji statystycznych, w tym dotyczące nakładania przez Państwa Członkowskie odpowiednich środków przymusu w przypadku naruszenia.

Artykuł 9

Postanowienia końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 5, art. 6 ust. 4 i art. 8 ust. 9 stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Pozostałe artykuły stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 1998 r.

W imieniu Rady

R. EDLINGER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

GRANICE GOSPODARKI NARODOWEJ

2.04. Te jednostki, instytucjonalne oraz prowadzące działalność lokalną lub produkcję jednolitą, które stanowią gospodarkę narodową i których transakcje są rejestrowane w ESA, są tymi jednostkami, których centrum interesów gospodarczych znajduje się na obszarze gospodarczym danego państwa. Nie jest przy tym istotne, czy jednostki te, określane mianem rezydentów, mają przynależność tego państwa, są podmiotami prawnymi i czy są obecne na obszarze gospodarczym państwa w czasie zawierania transakcji. Po zdefiniowaniu granic gospodarki narodowej w odniesieniu do jednostek o statusie rezydentów, konieczne jest zdefiniowanie znaczenia pojęć obszaru gospodarczego oraz centrum interesów gospodarczych.

2.05. Pojęcie „obszar gospodarczy” oznacza:

- a) terytorium geograficzne administrowane przez rząd, w ramach którego osoby, towary, usługi i kapitał mogą przemieszczać się swobodnie;
- b) strefy wolnocłowe, w tym składy wolnocłowe i zakłady produkcyjne znajdujące się pod kontrolą celną;
- c) przestrzeń powietrzną państwa, wody terytorialne oraz szelf kontynentalny leżący na wodach międzynarodowych, do którego dane państwo posiada wyłączne prawo ⁽¹⁾;
- d) enklawy terytorialne, tzn. terytoria geograficzne znajdujące się w pozostałej części świata i wykorzystywane, na podstawie traktatów międzynarodowych i porozumień między państwami, przez agencje rządowe tego państwa (ambasady, konsulaty, bazy militarne, ośrodki naukowe itd.);
- e) złoża ropy naftowej, gazu ziemnego itd., znajdujące się na wodach międzynarodowych poza szelfem kontynentalnym danego państwa, eksploatowane przez jednostki będące rezydentem terytorium, określonego w poprzednich punktach.

2.06. Obszar gospodarczy nie obejmuje enklaw eksterytorialnych (np. części własnego terytorium geograficznego państwa wykorzystywanych, na podstawie traktatów międzynarodowych lub porozumień między państwami, przez agencje rządowe innych państw, instytucje Unii Europejskiej lub organizacje międzynarodowe ⁽²⁾).

2.07. Pojęcie „centrum interesów gospodarczych” wskazuje na fakt, że istnieje określone miejsce w obszarze gospodarczym, w którym lub z którego jednostka prowadzi na znaczną skalę działalność gospodarczą i transakcje lub też zamierza to czynić w przyszłości przez nieokreślony lub określony, ale odpowiednio długi okres czasu (rok lub dłużej). Na podstawie powyższego należy uznać, że jednostka, która zawiera takie transakcje na obszarze gospodarczym kilku państw, posiada centrum interesów gospodarczych w każdym z nich. Własność gruntu i budynków w ramach obszaru gospodarczego jest sama w sobie wystarczającym kryterium do uznania, że centrum interesów gospodarczych ich właściciela znajduje się w obszarze gospodarczym tego państwa.

2.08. Na podstawie tych definicji, jednostki uznawane za rezydentów danego państwa można podzielić na:

- a) jednostki, które zaangażowane są głównie w produkcję, finanse, ubezpieczenia i redystrybucję, w odniesieniu do wszystkich realizowanych transakcji oprócz transakcji dotyczących własności gruntu i budynków;
- b) jednostki, które zaangażowane są głównie w konsumpcję ⁽³⁾, w odniesieniu do wszystkich realizowanych transakcji oprócz transakcji dotyczących własności gruntu i budynków;
- c) wszystkie jednostki występujące w charakterze właścicieli gruntów i budynków z wyjątkiem właścicieli enklaw eksterytorialnych, które są częścią obszaru gospodarczego innych krajów lub państwami *sui generis* (zob. ust. 2.06).

⁽¹⁾ Statki rybackie, inne statki, platformy pływające i samoloty traktowane są w ESA tak samo jak każdy inny sprzęt ruchomy, bez względu na to, czy jego właścicielem i/lub użytkownikiem są jednostki będące rezydentem danego państwa, czy też jego właścicielem są nierezydenci a użytkownikiem rezydenci. Transakcje dotyczące własności (tworzenie majątku trwałego brutto) i używania (wynajmowanie, ubezpieczenie etc.) tego rodzaju sprzętu są zaliczane do gospodarki państwa, w którym odpowiednio właściciel i/lub użytkownik jest rezydentem. W przypadkach leasingu finansowego przyjmuje się zmianę własności.

⁽²⁾ Terytoria używane przez instytucje Unii Europejskiej i organizacje międzynarodowe stanowią terytoria państw *sui generis*. Cechą takich państw jest to, że ich jedynymi rezydentami są same instytucje (zob. ust. 2.10 lit. e)).

⁽³⁾ Konsumpcja nie jest jedyną możliwą działalnością gospodarstw domowych. Gospodarstwa domowe mogą, jako przedsiębiorcy, angażować się w każdy rodzaj działalności gospodarczej.

- 2.09. W przypadku jednostek, które zaangażowane są głównie w produkcję, finanse, ubezpieczenia i dystrybucję, w odniesieniu do wszystkich realizowanych transakcji oprócz transakcji dotyczących własności gruntu i budynków, można wyróżnić dwa następujące przypadki:
- a) działalność prowadzoną wyłącznie w obszarze gospodarczym danego państwa; jednostki, które prowadzą taką działalność, są rezydentami tego państwa;
 - b) działalność prowadzoną przez rok lub dłużej w obszarze gospodarczym kilku państw; za rezydenta uznaje się tylko tę część jednostki, której centrum interesów gospodarczych znajduje się w obszarze gospodarczym danego państwa. Może to być:
 1. jednostka rezydenta instytucjonalnego, którego działalność prowadzona przez rok lub dłużej w pozostałej części świata jest wyłączona i traktowana odrębnie ⁽¹⁾, lub
 2. jednostka rezydenta teoretycznego, w odniesieniu do działalności prowadzonej w danym państwie w okresie roku lub dłuższym przez jednostkę będącą rezydentem w innym państwie.
- 2.10. Jednostki, które zaangażowane są głównie w konsumpcję, z wyjątkiem występowania w charakterze właścicieli gruntu i budynków, gospodarstwa domowe, których centrum interesów gospodarczych znajduje się w kraju, uznaje się za rezydentów, nawet jeśli wyjeżdżają za granicę na krótkie okresy czasu (poniżej roku). W szczególności obejmują następujące grupy:
- a) osoby pracujące w obszarze przygranicznym, tzn. osoby, które przekraczają granicę codziennie w celu świadczenia pracy w sąsiednim państwie;
 - b) pracownicy sezonowi, tzn. osoby, które wyjeżdżają z kraju na okres kilku miesięcy, nie dłuższy jednak niż rok, w celu świadczenia pracy w innym państwie, w sektorach, które okresowo wymagają dodatkowej siły roboczej;
 - c) turyści, pacjenci, studenci ⁽²⁾, urzędnicy składający oficjalne wizyty, przedsiębiorcy, sprzedawcy, artyści i członkowie załóg podróżujących za granicę;
 - d) lokalnie zatrudniona kadra pracująca w eksterytorialnych enklawach rządów zagranicznych;
 - e) pracownicy instytucji Unii Europejskiej oraz cywilnych lub militarnych organizacji międzynarodowych, których główne kwatery znajdują się w enklawach eksterytorialnych;
 - f) urzędowi, cywilni lub wojskowi przedstawiciele rządu danego państwa (w tym ich gospodarstwa domowe) zamieszkujący w enklawach terytorialnych.
- 2.11. Wszystkie jednostki występujące w charakterze właścicieli gruntu i/lub budynków stanowiących część obszaru gospodarczego, uznaje się za rezydentów lub rezydentów teoretycznych państwa, w którym dany grunt lub budynki się znajdują.

⁽¹⁾ Działalność taka nie powinna być wyodrębniana z działalności produkcyjnej jednostki instytucjonalnej tylko wówczas, gdy jest ona prowadzona przez okres krótszy niż rok. Można tak zrobić również wtedy, gdy działalność ta, pomimo że prowadzona jest przez okres roku lub dłuższy, jest nieistotna, a także we wszystkich okolicznościach w przypadku instalacji sprzętu za granicą. Uznaje się jednak, że jednostka, która jest rezydentem w innym państwie i prowadzi działalność budowlaną w danym państwie przez okres krótszy niż rok, ma centrum interesów gospodarczych w obszarze gospodarczym tego państwa, jeśli produkcja budowlana przyczynia się do tworzenia majątku trwałego brutto. Z tego względu jednostka taka powinna być traktowana jako rezydent teoretyczny.

⁽²⁾ Studenci są zawsze traktowani jako rezydenci, bez względu na czas trwania studiów zagranicznych.

ZAŁĄCZNIK B

PODGRUPA: BANK CENTRALNY (S. 121)

- 2.45. *Definicja:* Podgrupa bank centralny (S. 121) obejmuje wszystkie spółki i quasi-spółki finansowe, których główną funkcją jest emisja pieniądza, utrzymywanie wewnętrznej i zewnętrznej wartości pieniądza oraz utrzymywanie całości lub części rezerw walutowych państwa.
- 2.46. W podgrupie S. 121 klasyfikowani są następujący pośrednicy finansowi:
- krajowy bank centralny, także w przypadku jeśli stanowi część Europejskiego Systemu Banków Centralnych;
 - centralne agencje pieniężne, głównie pochodzenia publicznego (np. agencje zarządzające dewizami lub emitujące pieniądź), które prowadzą wszystkie rachunki rządu centralnego i w podejmowaniu decyzji są autonomiczne wobec tego rządu. Większa część tej działalności jest realizowana w ramach rządu centralnego lub banku centralnego. W przypadkach tych nie ma odrębnych jednostek instytucjonalnych.
- 2.47. Podgrupa S. 121 nie obejmuje agencji i organów innych niż bank centralny, które regulują bądź nadzorują spółki finansowe czy rynki finansowe.

PODGRUPA: INNE PIENIĘŻNE INSTYTUCJE FINANSOWE (S. 122)

- 2.48. *Definicja:* podgrupa inne pieniężne instytucje finansowe (S. 122) obejmuje wszystkie spółki lub quasi-spółki finansowe, z wyjątkiem tych zaklasyfikowanych do podgrupy banku centralnego, zaangażowane głównie w pośrednictwo finansowe, których działalność polega na gromadzeniu depozytów i/lub bliskich substytutów depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż pieniężne instytucje finansowe oraz na udzielaniu, na własny rachunek, pożyczek i/lub dokonywaniu inwestycji w papiery wartościowe.
- 2.49. Pieniężne instytucje finansowe (PIF) obejmują podgrupę banku centralnego (S. 121) i podgrupę innych pieniężnych instytucji finansowych (S. 122) i pokrywają się z pieniężnymi instytucjami finansowymi, określonymi przez EIW i stosowanymi dla celów statystycznych.
- 2.50. PIF nie mogą być nazywane po prostu „bankami”, ponieważ mogą obejmować niektóre spółki finansowe, które mogą nie nazywać siebie bankami, oraz spółki, którym przepisy niektórych krajów mogą nie zezwalać na używanie nazwy „bank”. Jednocześnie niektóre inne spółki finansowe nazywające siebie bankami mogą w istocie rzeczy nie być PIF. Ogólnie rzecz biorąc, w podgrupie S. 122 klasyfikowani są następujący pośrednicy finansowi:
- banki komercyjne, banki „uniwersalne”, banki „powszechnie”;
 - banki oszczędnościowe (w tym powiernicze banki oszczędnościowe i banki oszczędnościowe oraz stowarzyszenia pożyczkowe);
 - instytucje świadczące zyro pocztowe, banki pocztowe, banki świadczące zyro;
 - wiejskie banki kredytowe, rolne banki kredytowe;
 - spółdzielcze banki kredytowe, jednostki kredytowe;
 - banki specjalistyczne (np. banki handlowe, banki emisyjne, banki prywatne).
- 2.51. Do podgrupy S. 122 mogą być także zaklasyfikowani następujący pośrednicy finansowi, jeśli ich działalność polega na gromadzeniu ze źródeł publicznych funduszy podlegających zwrotowi, czy to w formie depozytów czy to w innych formach, takich jak ciągła emisja obligacji lub innych porównywalnych papierów wartościowych. Pośrednicy niespełniający tego warunku powinni być zaklasyfikowani do podgrupy S. 123:
- spółki zaangażowane w udzielanie kredytów hipotecznych (w tym towarzystwa budowlane, banki hipoteczne i hipoteczne instytucje kredytowe);
 - fundusze wspólne (w tym fundusze inwestycyjne, fundusze powiernicze i inne systemy wspólnego inwestowania, np. przedsięwzięcia służące wspólnemu inwestowaniu w zbywalne papiery wartościowe – UCITS);
 - komunalne instytucje kredytowe.

2.52. Podgrupa S. 122 nie obejmuje:

- a) spółek holdingowych jedynie kontrolujących i kierujących grupą, w skład której wchodzi przede wszystkim inne pieniężne instytucje finansowe, lecz które same nie są innymi pieniężnymi instytucjami finansowymi. Są one klasyfikowane w podgrupie S. 123;
- b) instytucji non-profit będących niezależnymi podmiotami prawnymi, które świadczą usługi na rzecz innych pieniężnych instytucji finansowych, lecz nie są zaangażowane w pośrednictwo finansowe.

PODGRUPA: INNI POŚREDNICY FINANSOWI, Z WYJĄTKIEM SPÓŁEK UBEZPIECZENIOWYCH I FUNDUSZY EMERYTALNYCH (S. 123)

2.53. *Definicja:* Podgrupa inni pośrednicy finansowi, z wyjątkiem spółek ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych (S. 123) obejmuje wszystkie spółki i quasi-spółki finansowe, których działalność polega przede wszystkim na pośrednictwie finansowym obejmującym zaciąganie zobowiązań w formach innych niż zobowiązania pieniężne, depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż pieniężne instytucje finansowe lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe.

2.54. Podgrupa S. 123 obejmuje różne rodzaje pośredników finansowych, a zwłaszcza pośredników zaangażowanych przeważnie w finansowanie długoterminowe. W większości przypadków przewaga finansowania długoterminowego stanowi podstawę rozróżnienia między tą podgrupą i podgrupą innych pieniężnych instytucji finansowych. Oparta na braku zobowiązań w formie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, umożliwia ustalenie linii podziału między tą podgrupą i podgrupą spółek ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych.

2.55. W podgrupie S. 123 są klasyfikowane w szczególności następujące spółki i quasi-spółki finansowe, o ile nie są PIF:

- a) spółki zaangażowane w leasing finansowy;
- b) spółki zaangażowane w kupno na raty i udzielanie pożyczek osobom prywatnym lub placówkom handlowym;
- c) spółki zaangażowane w factoring;
- d) dealerzy papierów wartościowych i instrumentów pochodnych (na własny rachunek);
- e) wyspecjalizowane spółki finansowe takie jak spółki inwestycyjne wysokiego ryzyka i spółki inwestycyjne na cele rozwojowe, spółki finansujące wywóz/przywóz;
- f) korporacja instrumentów finansowych, utworzone w celu utrzymywania sekurytyzowanych aktywów;
- g) pośrednicy finansowi gromadzący depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów jedynie z PIF;
- h) spółki holdingowe, które jedynie kontrolują i kierują grupą spółek zależnych, zaangażowanych głównie w pośrednictwo finansowe i/lub pomocniczą działalność finansową, lecz które same nie są spółkami finansowymi.

2.56. Podgrupa S. 123 nie obejmuje będących niezależnymi podmiotami prawnymi instytucji non-profit, które świadczą usługi na rzecz innych pośredników finansowych z wyjątkiem spółek ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych, lecz nie są zaangażowane w pośrednictwo finansowe.
